

O scrisoare pierduta de Ion Luca Caragiale - demonstratie

I. L. Caragiale a imbogatit literatura romana atat cu opere in proza, cat si cu creatiile sale dramatice de o exceptionala valoare, el fiind considerat cel mai mare dramaturg roman. Una dintre cele mai reprezentative comedii ale sale este "O scrisoare pierduta", jucata pentru prima data la 13 noiembrie 1884, pe scena Teatrului National din Bucuresti.

Comedia este specia genului dramatic care provoaca rasul prin surprinderea moravurilor, a unor tipuri de oameni sau a unor situatii neasteptate.

Fiind o comedie, "O scrisoare pierduta" intruneste atat conditiile generale ale unei creatii dramatice, cat si pe cele caracteristice speciei pe care o ilustra. Ca orice opera dramatica, a fost scrisa cu scopul de a fi reprezentata pe scena si este structurata in 4 acte, fiecare cu cate 9, 14, 7 si 14 scene. Totodata, timpul si spatiul actiunii sunt limitate, intamplarile relatate petrecandu-se in capitala unui judet de munte, in timpul alegerii de deputati in anul 1883.

Caracterul dramatic al operei este evidentiat de folosirea dialogului si a monologului dramatic, precum si de prezenta indicatiilor scenice prin care se fixeaza cadrul actiunii si se evidentiaza unele dintre trasaturile specifice personajelor. Descrierea si naratiunea nu sunt prezente ca moduri de expunere decat in indicatiile scenice ale autorului sau in replicile personajelor.

Prezenta conflictului dramatic este o alta trasatura specifica acestui gen literar. in expozitiune, autorul pune fata in fata doua grupari politice adverse: cea de la putere, condusa de Zaharia Trahanache, si cea din opozitie, reprezentata de Nae Catavencu. Aceasta situatie se evidentiaza in schimbul de replici din prima si a doua scena, dintre prefectul judetului, stefan Tipatescu, si politaiul Pristanda.

Conflictul piesei porneste de la un fapt aparent marumt, inasa cu urmari foarte mari, care constituie intriga: Zoe Trahanache pierde o scrisoare de dragoste primita de la Tipatescu, scrisoare care, ajunsa in posesia lui Catavencu, devine o arma de santaj. Acesta ameninta cu publicarea ei in ziarul "Racnetul Carpatilor", in cazul in care nu i se sustine candidatura ca deputat.

Desfasurarea actiunii prezinta o serie de rasturnari de situatie care provoaca rasul: Zoe decide sa primeasca "targul", dar Tipatescu pune sa fie arestat Catavencu, pe care sotia prezidentului il elibereaza; Trahanache descopera o polita falsificata cu care Catavencu ridicase o suma de bani din avutul statului si crede ca si scrisoarea este un fals; are loc o mare intrunire electorala, prilej pentru rostirea de discursuri interminabile prin care alesii poporului isi demonstreaza lipsa de cultura si demagogia.

Punctul culminant il constituie momentul in care venerabilul prezident, dl. Zaharia Trahanache, anunta numele lui Agamita Dandanache, fapt ce produce o incaierare intre cele doua grupari politice adverse. Catavencu pierde palaria in captuseala careia se afla scrisoarea. Cetateanul

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

turmentat o regaseste si o returneaza "andrisantului".

Conflictul se rezolva si deznodamantul ne infatiseaza impacarea fostilor rivali politici. Catavencu este obligat nu numai sa renunte la pretentiile sale, dar chiar sa conduca petrecerea data in cinstea alegerii lui Agamita, candidatul trimis de la centru.

Se observa prezenta celor trei tipuri de comic. "O scrisoare pierduta" provoaca rasul atat prin situatiile neasteptate in care sunt puse personajele, dar si prin surprinderea moravurilor si a unor tipuri de oameni. Astfel, infatisand relatia dintre Tipatescu si Zoe sau felul in care se desfasoara alegerile pentru Camera, I. L. Caragiale realizeaza un comic de moravuri. Sunt vizate atat viata de familie, in care sotul in varsta accepta si prezenta amantului, cat si coruptia politicianilor.

Este prezent si comicul de caracter, pentru ca autorul portretizeaza diferite tipuri umane, care provoaca rasul prin comportare si trasaturi de caracter. Pristanda starneste rasul prin supunerea oarba cu care duce la implinire ordinele sefilor; Farfuridi si Branzovenescu devin ridicoli prin teama exagerata de tradare, iar Catavencu prin discursul demagogic si schimbarea de atitudine din final, cand din pacalitor devine pacalit. Generatoare de comic sunt si ticaiala venerabilului nenea Zaharia, dar si prostia ramolitului de Agamita Dandanache. Insesi numele personajelor sunt alese magistral de Caragiale, avand rezonante care trimit la caracterul acestora: Catavencu simbolizeaza vorbaria de cata, Zaharia – zahariseala, ramolirea, Agamita – decaderea (numele fiind un diminutiv al eroului antic Agamemnon).

De asemenea, putem intalni si comicul de situatie, intrucat intamplarile comice abunda: pierderea si gasirea succesiva a scrisorii, situatia initiala si cea finala in care se afla Catavencu sau deznodamantul farsei electorale care se termina cu multumirea tuturor, in sunetele muzicii.

Prin aceste tipuri de comic, I. L. Caragiale a reusit sa realizeze umorul si ironia, privind cu mai multa sau mai putina ingaduinta personajele si faptele lor.

Realizand aceste categorii estetice – umorul si ironia – prin intermediul diverselor tipuri de comic folosite in cadrul unei structuri dramatice, opera literara "O scrisoare pierduta" are toate caracteristicile unei comedii.